

La perla (11 ANYS)

Una tarda tranquil·la de primavera, la Marta, una nena de sisè, passejava sola per una platja tranquil·la del seu poble. Es feia de nit i estava a punt de marxar quan de sobte va veure una cosa que brillava prop de la sorra a uns metres dins l'aigua. La seva brillantor es veia de lluny i la Marta es va veure atreta per aquell objecte misteriós. Va dubtar però finalment va decidir apropar-se per agafar aquell objecte.

Va sortir de l'agua, mullada per les onades, amb fred, i es va mirar la mà. Meravellada va veure que era una perla, esfèrica i enorme. Va sortir corrents cap a casa, emocionada. Quan va arribar va preguntar a la seva mare que era allò tan bonic que brillava tant però no va saber que respondre. La Marta va decidir apropar-se a casa del seu avi i, davant la seva sorpresa, l'avi li va dir que coneixia perfectament aquell objecte misteriós i li va explicar la història.

Aquella estranya pedra era seva. Li havia regalat la seva àvia fa molts anys, just abans de morir, quan ell era petit. Era una joia que havia estat sempre en la família i li donava perquè se'n recordes sempre d'ella. Aquella joia era molt important pel seu avi, li donava sort i durant molt anys sempre la portava amb ell.

La Marta escoltava amb atenció la història del seu avi però no sabia com havia arribat a la platja. L'avi va continuar explicant que un dia de molt de vent i mala mar, ell s'estava banyant a la platja sense permís de la seva mare i una onada va fer que deixes anar la perla i la va perdre. Va estar molts dies anant a la platja per buscar-la però amb el temps ho va anar deixant.

L'avi li va dir a la Marta que aquella meravella en realitat era per ella i que l'havia de conservar. La Marta la va estrènyer molt entre les seves mans. Va donar un petó al seu avi i marxar cap a casa amb el cor ple d'alegria.